

1 Corinteni

Întâia Epistolă către Corinteni

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:13:48

CAPITOLUL 1

1:1 Pavel, chemat apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Sosten fratele,

1:2 către adunarea lui Dumnezeu, care este în Corint, celor sfințiți în Hristos Isus, celor chemați sfinți, împreună cu toți cei ce chemă Numele Domnului nostru Isus Hristos în orice loc, Domnul lor cât și al nostru.

1:3 Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

1:4 Mulțumesc Dumnezeului meu întotdeauna pentru voi, pentru harul lui Dumnezeu, cel dat vouă în Hristos Isus.

1:5 fiindcă în toate ați fost îmbogățiți în El în orice cuvânt și orice cunoștință.

1:6 după cum mărturia lui Hristos a fost făcută stabilă în mijlocul vostru,

1:7 așa încât voi nu duceți lipsă de niciun dar de har; așteptând descoperirea Domnului nostru Isus Hristos,

1:8 Care de asemenea, vă va întări până la sfârșit, ca să fiți ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Hristos.

1:9 Credincios e Dumnezeu prin Care ați fost chemați la părtășia cu Fiul Lui Isus Hristos Domnul nostru.

1:10 Și fac apel la voi, fraților, prin Numele Domnului nostru Isus Hristos, ca același lucru să vorbiți toți, și să nu fie printre voi diviziuni; ci să fiți făcuți gata și în același gând, și în aceeași părere.

1:11 Căci mi-a fost arătat despre voi, frații mei, prin ai Cloei, că certuri printre voi sunt.

1:12 Spun dar aceasta, că fiecare dintre voi spune, Eu în adevăr sunt al lui Pavel, și eu al lui Apolo, și eu al lui Chifa, și eu al lui Hristos.

1:13 A fost împărțit Hristos? A fost Pavel crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

1:14 Mulțumesc lui Dumnezeu că pe nimeni dintre voi nu am botezat, decât pe Crisp și pe Gaiu;

1:15 ca să nu zică cineva că în al meu nume a fost botezat.

1:16 Și am botezat și casa lui Ștefana; în rest nu știu dacă pe altcineva am botezat.

1:10 † tocmai buni, corespunzători în mod perfect, gata pregătiți

1:17 Căci nu m-a trimis Hristos să botez, ci să evanghelizez; nu în înțelepciunea cuvântului, ca nu cumva să fie făcută zadarnică crucea lui Hristos.

1:18 Căci cuvântul crucii, pentru cei ce pier nebunie este, dar pentru cei salvați, pentru noi, puterea lui Dumnezeu este,

1:19 Căci e scris, Voi pierde înțelepciunea celor înțelepți, și priceperea celor pricepuți o voi anula.

1:20 Unde e înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e argumentatorul † veacului acestuia? Nu a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

1:21 Căci de vreme ce în înțelepciunea lui Dumnezeu nu a cunoscut lumea, prin înțelepciune, pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu prin nebunia predicării să salveze pe cei ce cred.

1:22 Fiindcă, și iudeii semn cer, și grecii înțelepciune caută;

1:23 noi însă Îl predicăm pe Hristos Cel crucificat, pentru iudei, în adevăr, o pricină de poticnire, iar pentru greci, nebunie;

1:24 acestora însă, celor aleși, iudei cât și greci, Hristos e, a lui Dumnezeu putere și al lui Dumnezeu înțelepciune.

1:25 Căci nebunia † lui Dumnezeu mai înțeleaptă decât cea a oamenilor este, și slăbiciunea lui Dumnezeu mai tare decât cea a oamenilor este.

1:26 Fiindcă uitați-vă la chemarea voastră, fraților, că nu s mulți înțelepți după carne, nici mulți puternici, nici mulți nobili.

1:27 Dar nebunia lumii a ales-o Dumnezeu, ca pe cele înțelepte să le dea de rușine, și pe cele slabe ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să le dea de rușine pe cele tari.

1:28 Și pe cele de jos ale lumii, și pe cele disprețuite le-a ales Dumnezeu, și pe cele ne fiind, ca pe cele fiind să le anuleze;

1:29 așa încât să nu se laude nicio carne înaintea Lui.

1:30 Din El însă, voi sunteți în Hristos Isus, Care a devenit pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu, dreptate, cât și sfințire și răscumpărare;

1:31 pentru ca, după cum e scris, Cel ce se laudă, în Domnul să se laude.

CAPITOLUL 2

2:1 Și eu când am venit la voi, fraților, am venit nu potrivit superiorității cuvântului sau înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu.

2:2 Căci n-am judecat să știu ceva între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe Acesta crucificat.

2:3 Și eu în slăbiciune, și în frică, și în cutremurare mare am fost în mijlocul vostru;

2:4 și cuvântul meu, și predicarea mea nu au fost în cuvinte convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci în dovedirea Duhului și a puterii,

1:20 † argumentator (DEX): care tot argumentează și discută fără sfârșit

1:25 † stupidenia

2:5 încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu.

2:6 Înțelepciune însă vorbim între cei desăvârșiți; înțelepciune însă nu a veacului acestuia, nici a conducătorilor veacului acestuia care sunt făcuți inutili.

2:7 Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu în mister, cea ascunsă, pe care a rânduit-o mai dinainte Dumnezeu, înainte de veci, spre gloria noastră;

2:8 pe care niciunul din conducătorii veacului acestuia *nu* L-au cunoscut. Căci dacă L-ar fi cunoscut, nu! pe Domnul gloriei *nu* L-ar fi crucificat.

2:9 Dar după cum este scris, Cele pe care ochiul nu le-a văzut, și urechea nu le-a auzit, și în inima omului nu s-au suit, pe acelea le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce Îl iubesc.

2:10 Nouă însă Dumnezeu *ne*-a descoperit prin Duhul Lui. Căci Duhul pe toate le cercetează, chiar lucrurile † adânci ale lui Dumnezeu.

2:11 Căci cine știe din oameni cele ale omului, în afară de duhul omului, cel ce *e* în el? Tot așa și pe cele ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, în afară de Duhul lui Dumnezeu.

2:12 Noi însă nu duhul lumii l-am primit, ci Duhul, Cel de la Dumnezeu, ca să știm cele de la Dumnezeu prin har dăruite nouă.

2:13 pe care le și vorbim nu prin cuvinte învățate de înțelepciunea omenească, ci prin *cuvinte* învățate de Duhul Sfânt; pe căi duhovnicești lucrurile duhovnicești fiind explicate.

2:14 Dar naturalul om † nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu; căci nebunie pentru el sunt, și nu poate să cunoască, fiindcă duhovnicește sunt judecate †.

2:15 Însă cel duhovnicesc judecă în adevăr toate, el însă de nimeni nu e judecat.

2:16 Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Cine Îi dă învățătură? Noi însă, gândul lui Hristos *il* avem.

CAPITOLUL 3

3:1 Și eu, fraților, nu am putut să vă vorbesc ca unora duhovnicești, ci ca unora carnali, ca unor prunci în Hristos.

3:2 Lapte v-am dat să beți și nu mâncare; căci încă nu puteați, și nici chiar acum *nu* puteți.

3:3 Căci încă carnali sunteți. Căci atunci când între voi *e* invidie și ceartă și dezbinare, nu carnali sunteți, și în mod omenesc umblați?

3:4 Căci atunci când spune unul, Eu cu adevărat sunt al lui Pavel, altul dar, Eu, al lui Apolo, nu carnali sunteți?

3:5 Cine deci este Pavel, cine dar, Apolo? Numai slujitori prin care ați crezut, și fiecare după cum Domnul *i*-a dat.

3:6 Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.

2:10 † lit. cele

2:14 † omul fizic, natural, firesc

2:14 † examinări, discernerii

3:7 Așa că nici cel care sădește *nu* este ceva, nici cel care udă; ci Cel care face să crească, Dumnezeu.

3:8 Cel care sădește dar, și cel care udă unu *singur* sunt; fiecare însă propria lui răsplată va primi după propria lui osteneală.

3:9 Căci ai lui Dumnezeu suntem noi împreună-lucrători, al lui Dumnezeu ogor, a lui Dumnezeu zidire sunteți voi.

3:10 Potrivit harului lui Dumnezeu, cel dat mie, ca un înțelept arhitect, temelia am pus, și altul zidește, fiecare însă să ia seama cum zidește.

3:11 Căci altă fundație nimeni nu poate pune, decât cea pusă, care este Isus Hristos.

3:12 Dacă însă cineva zidește pe temelia aceasta aur, argint, pietre prețioase, lemne, fân, paie;

3:13 a fiecăruia lucrare arătată va fi făcută; căci ziua *o* va manifesta. Căci prin foc va fi descoperită; și, a fiecăruia lucrare de ce fel este, focul *o* va dovedi.

3:14 Dacă a cuiva lucrare, rămâne ceea ce a zidit deasupra, o răsplată va primi.

3:15 Dacă a cuiva lucrare va fi arsă, pierdere va suferi acela; el însă va fi salvat, așa însă, ca prin foc.

3:16 Nu știți că templul lui Dumnezeu sunteți voi, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

3:17 Dacă cineva templul lui Dumnezeu *il* strică, *il* va strica pe acela Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu sfânt este, care sunteți voi.

3:18 Nimeni pe sine să *nu* se înșele, dacă cineva gândește că înțelept este între voi în veacul acesta, nebun să devină, ca să devină înțelept.

3:19 Căci înțelepciunea lumii acesteia nebunie înaintea lui Dumnezeu este. Căci e scris, Cel ce *îi* prinde pe înțelepți în viclenia lor.

3:20 Și iarăși, Domnul cunoaște raționamentele † celui înțelept, că sunt deșarte.

3:21 Așa că nimeni să nu se laude cu oameni. Căci toate ale voastre sunt.

3:22 Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele ce au să fie; toate ale voastre sunt;

3:23 voi însă ai lui Hristos, și Hristos al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 4

4:1 Așa noi să fim socotiți de *orice* om, ca servitori ai lui Hristos, și administratori ai misterele lui Dumnezeu.

4:2 Iar în rest, se așteaptă de la administratori ca credincioși să fie găsiți.

4:3 Mie însă, printre cele mai neînsemnate † *lucruri*, *îmi* este ca de voi să fiu supus cercetării †, sau de vreo omenească zi. Ba nici chiar eu pe mine *nu* mă supun cercetării.

3:20 † gândurile

4:3 † ne semnificative?

4:3 † să fiu examinat

4:4 Căci nimic *nu am* eu însumi *nu am* pe conștiință; dar nu în aceasta sunt îndreptățit; cel care însă, mă cercetează, Domnul este.

4:5 Așa că să nu judecați ceva înainte de vreme, până când va veni Domnul, Care va și aduce la lumină lucrurile ascunse ale întunericului, și va arăta [†] sfaturile inimilor. Și atunci lauda va fi făcută fiecăruia de la Dumnezeu.

4:6 Și acestor *lucruri*, fraților, *le-am* schimbat înfățișarea prezentându-*le* relativ la [†] mine și *la* Apolo pentru voi, ca în noi să învățați ca nu, mai presus de ce e scris, să gândiți, ca nu cumva unul cu privire la altul [†] să se umfle de mândrie împotriva celui alt.

4:7 Căci cine te deosebește *de un altul*? Și ce ai pe care nu *l-ai* primit? Și dacă *l-ai* și primit, de ce te lauzi ca și cum nu *l-ai* fi primit?

4:8 Deja sătui sunteți? Deja îmbogățiți? Fără noi veți împărăți? Și aș vrea în adevăr să împărățiți, ca și noi cu voi să împărțim împreună.

4:9 Căci mi se pare că Dumnezeu pe noi apostolii ca pe cei din urmă ne-a pus în lumină ca pe niște condamnați la moarte, căci *un spectacol de teatru* am devenit pentru lume, și îngeri, și oameni.

4:10 Noi nebuni [†] datorită lui Hristos, voi însă iscusiți în Hristos; noi, slabi, voi însă, tari; voi glorioși, noi însă, fără cinste.

4:11 Până în ceasul de acum suntem și flămânzi, și însetați, și dezbrăcați, și bătuiți cu pumnii, și fără locuință stabilă;

4:12 și ne ostenim lucrând cu propriile noastre mâini. Insultați *fiind*, binecuvântăm; persecutați, îndurăm;

4:13 blasfemiați, mângâiem [†]; precum gunoiul lumii, suntem a tuturor lepădătură până acum.

4:14 Nu ca să vă rușinez pe voi scriu acestea, ci ca pe copii mei preaiubiți vă cert.

4:15 Căci dacă zece mii de învățători ați avea în Hristos, totuși nu *aveți* mulți părinți. Căci în Hristos Isus, prin Evanghelie eu v-am născut.

4:16 Vă rog deci pe voi, imitatorii mei deveniți.

4:17 De aceea *l-am* trimis la voi pe Timotei, care este copilul meu preaiubit, și credincios în Domnul; care vă va aminti căile mele, cele în Hristos, după cum peste tot în fiecare adunare învăț.

4:18 Și ca și cum nu +ar +urma venirea mea la voi, s-au îngâmfat unii.

4:19 Voi veni însă curând la voi, dacă Domnul va dori, și voi cunoaște, nu cuvântul celor care s-au îngâmfat, ci puterea *lor*.

4:20 Căci nu în cuvânt este împărăția lui Dumnezeu, ci în putere.

4:5 [†] va face vizibil, va manifesta

4:6 [†] lit. despre

4:6 [†] lit. unul

4:10 [†] stupizi

4:13 [†] sau: rugăm

4:21 Ce vreți? Cu o nuia să vin la voi, sau cu iubire și un duh de blândețe?

CAPITOLUL 5

5:1 De peste tot se aude că între voi *e* curvie, și o asemenea curvie care nici printre națiuni *nu e* numită, ca unul pe femeia tatălui *lui* să o aibă.

5:2 Și voi, umflați de mândrie sunteți, și nu mai curând să plângeți de jale, ca să fie înlăturat din mijlocul vostru cel care lucrarea aceasta a înfăptuit-o.

5:3 Căci eu, în adevăr, deși absent în trup, prezent însă în duh, deja am judecat ca și fiind de față pe cel care astfel lucrul acesta l-a săvârșit,

5:4 în Numele Domnului nostru Isus Hristos, fiind adunați împreună voi și al meu duh, cu puterea Domnului nostru Isus Hristos,

5:5 să fie predat unul ca acesta Satanei pentru distrugerea cărnii, ca duhul să fie salvat în ziua Domnului Isus.

5:6 nu *e* bună lauda voastră, nu știți că puțină drojdie întreaga frământătură o umflă?

5:7 Curățați deci vechea drojdie, ca să fiți o nouă frământătură, așa cum și sunteți, fără drojdie. Căci și Paștele nostru pentru noi a fost jertfit, Hristos.

5:8 De aceea să celebrăm sărbătoarea, nu cu drojdie veche, nici cu drojdie de răutate și de viclenie; ci cu azimi [†] de sinceritate și adevăr.

5:9 V-am scris în scrisoare să nu aveți nicio legătură cu curvarii.

5:10 Iar nu, desigur, cu curvarii lumii acesteia, sau cu lacomii de bogăție, sau prădătorii, sau idolatrii; fiindcă ar trebui atunci din lume să ieșiți.

5:11 Acum însă, v-am scris să nu vă amestecați, dacă cineva frate *fiind* numit, *e* fie curvar, fie lacom de bogăție, fie idolatru, fie ocărător, fie bețiv, fie prădător; cu unul ca acesta nici să *nu* mâncați.

5:12 Căci ce *trebă am* eu *ca* [†] și pe cei din afară să judec? Nu pe cei dinăuntru voi *îi* judecați?

5:13 Pe cei însă din afară Dumnezeu *îi* judecă. Și înlăturați pe cel răufăcător dintre voi înșivă.

CAPITOLUL 6

Procese între sfinți

6:1 Îndrăznește vreunul dintre voi, un lucru având împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepți, și nu înaintea celor sfinți?

6:2 Nu știți că cei sfinți lumea o vor judeca? Și dacă de voi e judecată lumea, nevrednici sunteți de scaunul de judecată pentru cele neînsemnate?

5:8 [†] pâini fără drojdie

5:12 [†] Căci ce +am eu +a +face?

6:3 Nu știți că pe îngeri vom judeca? Cu cât atât mai mult, într-adevăr, lucrurile acestei vieți.

6:4 Din lucrurile acestei vieți, într-adevăr deci, dacă aveți pentru scaunul de judecată, la cei nebăgați în seamă în adunare, *în fața* acestora vă așezați?

6:5 Pentru a vă rușina vorbesc. Astfel, nu *este* unul *singur* printre voi înțelept, nici unul *singur* care să poată să arbitreze prin judecată între fratele lui?

6:6 Ci frate împotriva fratelui se judecă, și aceasta înaintea necredincioșilor?

6:7 Deja, în adevăr, deci o totală greșală între voi este, căci procese aveți între voi înșivă. De ce nu mai curând să fiți nedreptățiți? De ce nu mai curând să fiți păgubiți?

6:8 Ci voi nedreptățiți și păgubiți, și acestea pe frați.

6:9 Dar nu știți că cei nedrepti, împărăția lui Dumnezeu nu o vor moșteni? Nu vă înșelați, nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici bărbații care se prostituează, nici homosexualii.

6:10 nici hoții, nici lacomii de bani, nici bețivii, nici insultătorii, nici hrăpăreții, împărăția lui Dumnezeu *nu o* vor moșteni.

6:11 Și acestea unii erați; dar ați fost spălați, dar ați fost sfințiți, dar ați fost îndreptățiți în Numele Domnului Isus, și în Duhul Dumnezeului nostru.

6:12 Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt îngăduite, dar nu mă voi lăsa stăpânit de nimic.

6:13 Măncărurile *sunt* pentru pântece, și pântecele pentru măncăruri; iar Dumnezeu și pe acesta † și pe acestea ‡ *le* va face nefolositoare. Iar trupul nu *e* pentru curvie, ci pentru Domnul, și Domnul pentru trup.

6:14 Și Dumnezeu și pe Domnul L-a înviat, și pe noi ne va învia prin puterea Lui.

6:15 Nu știți că trupurile voastre mădulare ale lui Hristos sunt? Luând deci mădularele lui Hristos, *le* voi face ale unei curve mădulare? Să nu fie.

6:16 Sau nu știți că cel care se alipește curvei un *singur* trup este? Căci vor fi, spune, cei doi într-o +singură carne.

6:17 Cel care însă se alipește Domnului, un *singur* Duh este.

6:18 Fugiți de curvie. Orice păcat pe care l-ar face omul, în afara trupului este, cel care însă curvește, împotriva propriului lui trup păcătuiește.

6:19 Sau nu știți că trupul vostru, este templul Duhului, Sfânt care +e în voi, pe Care Îl aveți de la Dumnezeu, și nu sunteți ai voștri?

6:20 Căci ați fost cumpărați cu preț; gloriificați deci pe Dumnezeu în trupul vostru, și în duhul vostru, care sunt de la Dumnezeu.

CAPITOLUL 7

7:1 Cu privire însă la ce mi-ați scris, e bine ca omul de femeie să nu se atingă.

7:2 Datorită însă curviilor, fiecare *bărbat* propria femeie † să aibă, și fiecare *femeie* propriul bărbat să aibă.

7:3 Soției soțul bunăvoința datorată să-i dea; și la fel, și soția soțului.

7:4 Soția asupra propriului ei trup nu are autoritate, ci soțul. Și la fel, și soțul asupra propriului lui trup nu are autoritate, ci soția.

7:5 Nu vă lipsiți unii pe alții decât prin comun acord pentru o vreme, ca să vă eliberați *în vederea* postului și a rugăciunii; și din nou în același fel împreună să fiți, ca să nu vă ispitească Satana datorită neînfrânării voastre.

7:6 Aceasta însă o spun potrivit indulgenței, nu potrivit poruncii.

7:7 Căci aș vrea ca toți oamenii să fie ca și mine; însă fiecare propriul lui dar de har are de la Domnul; unul așa, și altul așa.

7:8 Spun însă celor necăsătoriți și celor văduvi; bine le este dacă rămân așa cum și eu *sunt*.

7:9 Dacă însă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; căci mai bine este să se căsătorească decât să ardă.

7:10 Iar pe cei căsătoriți îi îndemn, nu eu, ci Domnul, femeia de bărbat să nu se despartă.

7:11 Iar dacă ea s-a și despărțit, să rămână necăsătorită, sau cu bărbatul ei să se împace. Și bărbatul pe femeie să nu o părăsească.

7:12 Iar celorlalți eu *le* spun, nu Domnul: dacă vreun frate o soție necredincioasă are, și ea e de acord să trăiască cu el, să nu se despartă de ea;

7:13 și o femeie care are un bărbat necredincios, și el e de acord să trăiască cu ea, să nu se despartă de el.

7:14 Căci sfințit *e* bărbatul cel necredincios prin femeie; și sfințită *e* femeia cea necredincioasă prin bărbat; fiindcă altfel copiii voștri necurați sunt, acum însă sfinți sunt.

7:15 Dacă însă cel necredincios se desparte, să se despartă; nu e sub robie fratele, sau sora în asemenea *cazuri*. Și la pace ne-a chemat Dumnezeu.

7:16 Căci ce știi tu, soție, dacă pe soț îl vei salva? Sau ce știi tu, soțule, dacă pe soție o vei salva?

7:17 Decât numai, fiecăruia după cum *i-a* împărțit Dumnezeu, fiecare așa cum *l-a* chemat Domnul, așa să umble. Și așa, în toate adunările, am rânduit.

7:18 Taiat împrejur cineva a fost chemat, să nu trăiască în excesul cărnii; în excesul cărnii cineva a fost chemat, să nu se taie împrejur.

7:19 Taierea împrejur nimic nu este, și necircumcizia nimic nu este, ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu.

7:20 Fiecare în chemarea în care a fost chemat, în aceasta să rămână.

7:21 Rob ai fost chemat, să nu te neliniștești; dar și dacă poți liber să devii, mai degrabă, folosește-te.

6:13 † pântecele

6:13 ‡ măncărurile

7:2 † soție

7:22 Căci în Domnul cel chemat rob fiind, eliberat al Domnului este. La fel și cel ce liber fiind a fost chemat, rob este al lui Hristos.

7:23 Cu preț ați fost cumpărați, nu deveniți robi oamenilor.

7:24 Fiecare în ce a fost chemat, fraților, în aceasta să rămână înaintea lui Dumnezeu.

7:25 Cât despre fecioare, poruncă de la Domnul nu am, un sfat însă dau, ca unul miluit de Domnul ca demn de crezare să fie.

7:26 Gândesc deci *că* aceasta bine este, datorită actualei necesități, *că îi* e bine omului așa cum este.

7:27 Ești legat de o soție, nu căuta dezlegare. Ai fost dezlegat de soție, nu căuta soție.

7:28 Dar și dacă te căsătorești, nu păcătuiești; și dacă se căsătorește fecioara, nu păcătuiește; necaz însă în carne vor avea unii ca aceștia; eu însă vă cruț.

7:29 Aceasta însă spun, fraților, vremea scurtată de acum *înainte* este, ca și cei având soții, ca ne având să fie.

7:30 Și cei plângând, ca ne plângând; și cei bucurându-se, ca ne bucurându-se; și cei cumpărând, ca ne deținând.

7:31 Și cei ce se ocupă de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi de *ea*; căci trece înfățișarea lumii acesteia.

7:32 Vreau însă ca voi lipsiți de grijă să fiți. Cel necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să placă Domnului;

7:33 cel însă căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să placă soției.

7:34 Și deosebire e între soție și fecioară; cea necăsătorită se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă, și cu trupul, și cu duhul; cea însă căsătorită se îngrijește de cele ale lumii, cum să fie plăcută soțului.

7:35 Aceasta însă pentru propriul vostru folos *o* spun, nu ca un laț să vă pun împrejur, ci pentru ca de ce e cuviincios și dedicat pentru Domnul să vă ocupați nederanjați.

7:36 Dacă însă cineva gândește că e nepotrivit cu privire la virginitatea lui, în cazul în care i-ar fi trecută de floarea vârstei, și astfel se cade să se petreacă, ce dorește să facă, nu păcătuiește, să se căsătorească.

7:37 Cine însă se ține neclintit în inimă, ne având nevoie †, ci autoritate are cu privire la propria voință, și aceasta a judecat † în inima lui, să-și păstreze propria feciorie †, bine face.

7:38 Astfel, și cel ce se căsătorește †, bine face; iar cel ce nu se căsătorește mai bine face.

7:39 Femeia e legată prin lege pentru perioada de timp a vieții bărbatului ei; dacă însă a adormit bărbatul ei, liberă este cu cine vrea să se căsătorească, numai în Domnul.

7:40 Mai fericită însă este dacă așa cum e rămâne, după părerea mea; și gândesc că și eu Duhul lui Dumnezeu *Îl* am.

7:37 † nefiind constrâns de necesitate

7:37 † hotărât

7:37 † unii trad: fecioară

7:38 † în acest verset, unii trad: dă în căsătorie

CAPITOLUL 8

8:1 Cu privire dar la cele jertfite idolilor, știm că toți cunoaștință avem. Cunoaștința umflă, dar iubirea zidește.

8:2 Dacă însă cineva gândește că știe ceva, încă nimic nu știe așa cum trebuie să cunoască.

8:3 Dacă însă cineva iubește pe Dumnezeu, acela e cunoscut de El.

8:4 Cu privire la mâncare deci, cea jertfită idolilor, știm că nimic nu *e* un idol în lume, și că nu *e* alt Dumnezeu decât Unul Singur.

8:5 Pentru că și dacă sunt unii chemați dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (ca și cum ar fi dumnezei mulți, și domni mulți),

8:6 totuși pentru noi *e* un singur Dumnezeu Tatăl, din Care *sunt* toate lucrurile, și noi în El, și un singur Domn Isus Hristos, prin Care *sunt* toate lucrurile, și noi prin El.

8:7 Însă nu *este* în toți cunoaștința; și unii *având* conștiința idolului până acum ca ceva jertfit idolilor *o* mănâncă, și conștiința lor slabă fiind, e întinată.

8:8 Mâncarea însă, pe noi nu *ne* apropie de Dumnezeu! căci nici dacă mâncăm *nu ne* prisosește, nici dacă nu mâncăm *nu* ducem lipsă.

8:9 Luați seama însă, ca nu cumva libertatea † aceasta a voastră o pricină de poticnire să devină pentru cei slabi.

8:10 Căci dacă cineva te va vedea, care ai cunoaștință, în templul unui idol întins la masă, oare nu, conștiința lui slabă fiind, va fi încurajată † pentru ca cele jertfite idolului să *le* mănânce?

8:11 Și va pieri fratele slab prin a ta cunoaștință, *cel* pentru care Hristos a murit.

8:12 Și astfel, păcătuind împotriva fraților, și rănind a lor conștiință slăbită, împotriva lui Hristos păcătuiești.

8:13 De aceea, dacă o mâncare e o ocazie de cădere pentru fratele meu, nicidecum nu voi mânca cărnuri sacrificate în veac, ca nicidecum fratelui meu să-i cauzez căderea.

CAPITOLUL 9

9:1 Nu sunt eu apostol? Nu sunt eu liber? Nu pe Isus Hristos Domnul nostru L-am văzut eu? Nu lucrarea mea voi sunteți în Domnul?

9:2 Dacă pentru alții nu sunt apostol, totuși, într-adevăr, pentru voi sunt; căci pecetea apostoliei mele voi sunteți în Domnul.

9:3 A mea apărare față de cei ce mă supun întrebărilor aceasta este.

9:4 Nu avem dreptul să mâncăm și să bem?

9:5 Nu avem dreptul ca pe o soră soție să *o* luăm în călătoriile noastre, ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

9:6 Sau numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm?

8:9 † lit. autoritatea

8:10 † lit. zidită

9:7 Cine merge la război pe propriile cheltuieli † vreodată? Cine sădește o vie, și din rodul ei nu mănâncă? Sau cine paște o turmă, și din laptele turmei nu mănâncă?

9:8 Oare potrivit omului acestea le spun, sau nu chiar și legea acestea le spune?

9:9 Căci în a lui Moise lege e scris, Să nu legi gura boului care treieră. Oare de boi se ocupă Dumnezeu?

9:10 Sau pentru noi intenționat vorbește? Căci pentru noi s-a scris, Cu speranță e dator cel ce seamănă să semene, și cel ce treieră cu speranța că din speranța lui să aibă parte.

9:11 Dacă noi în voi cele duhovnicești *le-am* semănat, mare *lucru e* dacă noi de la voi cele după carne *le* secerăm?

9:12 Dacă alții de autoritate peste voi au parte, oare nu cu atât mai mult noi? Dar *noi* nu ne-am folosit de autoritatea aceasta, ci pe toate le suportăm, ca nicidecum vreo piedică să punem Evangheliei lui Hristos.

9:13 Nu știți că cei care la cele consacrate lucrează din templu consacrat mănâncă? Și cei care de altar se îngrijesc, de la altar au parte?

9:14 Așa și Domnul a rânduit pentru cei ce Evanghelia o vestec, *ca* din Evanghelie să trăiască.

9:15 Eu însă de nimic *nu* m-am folosit de acestea. Și nu scriu acestea ca așa să se facă pentru mine. Căci *e* mai bine pentru mine ca mai degrabă să mor decât ca cineva să anuleze lauda mea.

9:16 Căci dacă evanghelizez nu este pentru mine o laudă; căci o necesitate mă apasă; și vai mie este dacă nu evanghelizez.

9:17 Dacă însă de bunăvoie aceasta *o* practic, o răsplată am; dacă însă nu de bunăvoie, o administrație îmi e încredințată.

9:18 Care deci îmi este răsplata? Ca evanghelizând, în mod gratuit să stabilesc Evanghelia lui Hristos, ca să nu folosesc eu autoritatea mea în Evanghelie.

9:19 Căci liber fiind față de toți, tuturor eu însumi rob m-am făcut, ca pe cei mai mulți să-*i* câștig.

9:20 Și am devenit pentru iudei, ca un iudeu, ca pe iudei să-*i* câștig; celor de sub lege, ca *fiind* sub lege, ca pe cei de sub lege să-*i* câștig;

9:21 celor fără lege, ca *fiind* fără lege, (ne fiind fără lege față de Dumnezeu, ci supus legii lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

9:22 Am devenit față de cei slabi ca unul slab, ca pe cei slabi să-*i* câștig; tuturor am devenit toate, ca în orice fel pe unii să-*i* salvez.

9:23 Aceasta însă *o* fac datorită Evangheliei, ca împreună-părtaş cu ea să devin.

9:24 Nu știți că cei ce pe stadion aleargă, toți în adevăr aleargă, unul singur însă primește premiul? În așa fel să alergați încât să-*l* înhățați.

9:7 † soldă militară, aici plural

9:25 Oricine însă se luptă *în arenă*, în toate se controlează; aceștia în adevăr deci pentru ca stricăcioasă coroană să primească; noi însă, una nestricăcioasă.

9:26 Eu deci astfel alerg, nu ca în mod nesigur; așa lupt, nu ca aerul lovind.

9:27 Ci omor al meu trup, și *îl* țin sub robie, ca nu cumva altora după ce am predicat, eu însumi lepădat să devin.

CAPITOLUL 10

10:1 Nu vreau însă ca voi să nu știți, fraților, că părinții noștri toți sub nor au fost, și toți prin mare au trecut,

10:2 și toți pentru Moise au fost botezați în nor și în mare,

10:3 și toți aceeași hrană duhovnicească au mâncat,

10:4 și toți aceeași băutură duhovnicească au băut; căci au băut din duhovniceasca stâncă care *îi* urma, și stânca era Hristosul.

10:5 Dar nu a găsit plăcere în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu; căci au fost culcați la pământ în pustie.

10:6 Și acestea exemple pentru noi au devenit, ca să nu fim noi înșine poftitori de rele, așa cum și ei au fost poftitori.

10:7 Nici idolatrii să *nu* devenim, ca unii din ei. După cum e scris, S-a așezat poporul să mănânce și să bea, și s-au ridicat să danseze.

10:8 Nici să *nu* curvim după cum unii din ei au curvit, și au căzut într-o singură zi douăzeci și trei de mii.

10:9 Nici să nu *îl* ispitim pe Hristos, cum și unii din ei *L-au* ispitit, și prin șerpi au pierit.

10:10 Nici să nu murmurăm, cum și unii din ei au murmurat, și au pierit prin nimitorul.

10:11 Și acestea toate ca pilde li s-au întâmplat; și au fost scrise pentru avertizarea noastră, peste care sfârșiturile vecurilor au ajuns.

10:12 Așa că cel ce se gândește că stă-n picioare, să fie atent ca nu cumva să cadă.

10:13 Încercare † pe voi nu *v-* a ajuns decât *la măsură* omenească; credincios însă *e* Dumnezeu, Care nu va permite ca voi să fiți încercați † peste ce puteți *îndura*; ci va face *împreună* cu încercarea † și soluția †, ca să puteți voi *înșivă* să *o* răbdați.

10:14 De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie.

10:15 Ca unor oameni iscusiți *vă* vorbesc, judecați voi *singuri* ce spun.

10:16 Paharul binecuvântării pe care-l binecuvântăm, nu părtașia sângelui lui Hristos este? Pâinea pe care o frângem, nu părtașia trupului lui Hristos este?

10:17 Căci o singură pâine *fiind*, un singur trup *suntem* noi care suntem mulți; căci toți dintr-o singură pâine ne împărtășim †.

10:13 † ispită

10:13 † ispititi

10:13 † ispita

10:13 † ieșirea

10:17 † luăm o parte

10:18 Priviți la Israelul după carne, oare nu, cei care mănâncă jertfele, părtași altarului sunt?

10:19 Deci ce spun eu, că un idol ceva este? Sau că ce e jertfit unui idol ceva este?

10:20 Nu, ci că ceea ce jertfesc națiunile, demonilor jertfesc, și nu lui Dumnezeu; nu vreau dar ca voi părtași demonilor să deveniți.

10:21 Nu puteți paharul Domnului să-l beți, și paharul demonilor; nu puteți la masa Domnului să luați parte, și la masa demonilor.

10:22 Sau *Îl* provocăm la gelozie pe Domnul? Oare mai tari decât El suntem noi?

10:23 Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.

10:24 Nimeni ce e al lui însuși să *nu* caute, ci ce e al celuiilalt, fiecare.

10:25 Orice pe piață se vinde, mâncați, nimic cercetând datorită conștiinței.

10:26 Căci al Domnului e pământul, și plinătatea lui.

10:27 Și dacă cineva vă cheamă dintre necredincioși, și vreți să vă duceți, tot ce vă este pus înaintea mâncăți, nimic cercetând datorită conștiinței.

10:28 Dacă însă cineva vă zice, Aceasta jertfit idolilor este, să nu mâncați datorită aceluia care v-a înștiințat, și datorită conștiinței. Căci al Domnului e pământul și plinătatea lui.

10:29 Conștiința însă, spun, nu a ta, ci cea a celuiilalt, căci de ce libertatea mea să fie judecată de conștiința altuia?

10:30 Dacă eu ca pe un har primesc și iau parte, de ce sunt blasfemiât pentru ceea ce eu mulțumesc?

10:31 Dacă deci mâncați, dacă beți, dacă ceva faceți, toate spre gloria lui Dumnezeu faceți-le.

10:32 Fără nicio pricină de poticnire faceți-vă †, și iudeilor †, și grecilor, și adunării lui Dumnezeu.

10:33 Așa cum și eu tuturor în toate plac, ne căutând pentru mine avantaj †, ci pe cel al celor mulți, ca să fie salvați.

CAPITOLUL 11

11:1 Imitatorii mei deveniți, așa cum și eu *sunt* al lui Hristos.

11:2 Și vă laud, fraților, că în toate de mine vă amintiți. Și așa cum v-am predat cele predate *le* țineți.

11:3 Vreau însă ca voi să știți că, al oricărui bărbat, capul, Hristos este: iar capul femeii e bărbatul; iar capul lui Hristos e Dumnezeu.

11:4 Orice bărbat rugându-se sau profetizând pe cap având *ceva*, *își* dezonorează propriul cap.

11:5 Și orice femeie rugându-se sau profetizând neacoperit *fiindu-i* capul, *își* dezonorează capul; căci tot una este și același lucru *ca și cum ar fi* rasă.

11:6 Căci dacă nu se acoperă o femeie, să se și tundă; dacă însă e rușinos pentru o femeie să fie tunsă sau rasă, să se acopere.

11:7 Căci un bărbat, în adevăr, nu e dator să-și acopere capul, chip și glorie a lui Dumnezeu fiind. Femeia însă gloria bărbatului este.

11:8 Căci nu este bărbatul din femeie, ci femeia din bărbat.

11:9 Și pentru că nu a fost creat bărbatul datorită femeii, ci femeia datorită bărbatului.

11:10 De aceea e datoare femeia *ca semn de* autoritate să aibă pe cap, datorită ingerilor.

11:11 Totuși nici bărbatul *nu e* fără femeie, nici femeia fără bărbat în Domnul.

11:12 Căci după cum femeia e din bărbat, tot astfel și bărbatul e prin femeie; dar toate-s din Dumnezeu.

11:13 În voi înșivă judecați, Cuvenit este ca o femeie neacoperită lui Dumnezeu să se roage?

11:14 Oare nu însăși firea vă învață că un bărbat dacă are părul lung, o dezonoare este pentru el?

11:15 O femeie însă, dacă are părul lung, o glorie îi este; căci coama părului drept învelitoare îi este dată.

11:16 Dacă însă cineva pare că iubitor de ceartă este, noi asemenea obiceiului nu avem, nici adunările lui Dumnezeu.

11:17 Aceasta însă îndemnându-vă, nu *vă* laud, căci nu spre ce e mai bine, ci spre ce e mai rău, vă strângeti.

11:18 Fiindcă mai întâi, da!, strângându-vă în adunare, aud că certuri între voi sunt, și în parte o cred.

11:19 Trebuie deci ca și printre voi secte să fie, ca cei aprobați vizibili să devină între voi.

11:20 Strângându-vă deci voi în același loc, nu este pentru ca a Domnului Cină să mâncați.

11:21 Căci fiecare propria cină o ia mai întâi de mâncare, și unul flămânzește, și altul se îmbată.

11:22 Căci oare case nu aveți pentru a mânca și a bea? Sau adunarea lui Dumnezeu o disprețuiți, și rușinați pe cei ce nu au? Ce să vă zic? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud.

11:23 Căci eu am primit de la Domnul ceea ce și v-am predat, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost predat a luat pâine;

11:24 și mulțumind, a frânt, și a zis, Luați, mâncați; acesta este al Meu trup pentru voi frângându-se; aceasta să faceți spre a Mea amintire.

11:25 Tot astfel și paharul, după cină, spunând, Acest pahar, noul legământ este, în sângele Meu; aceasta să faceți ori de câte ori *îl* veți bea, spre a Mea amintire.

11:26 Căci ori de câte ori veți mânca pâinea aceasta, și paharul acesta *îl* veți bea, moartea Domnului vestiți până când va veni El.

11:27 Așa că, cine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în mod nevrednic vinovat va fi de trupul și sângele Domnului.

10:32 † deveniți

10:32 † față de iudei

10:33 † folos

11:28 Să se cerceteze † dar omul pe sine, și astfel din pâine să mănânce, și din pahar să bea.

11:29 Căci cel ce mănâncă și bea în mod nevrednic, judecata lui însuși o mănâncă și o bea, ne deosebind trupul Domnului.

11:30 De aceea printre voi, mulți *sunt* slabi și bolnavi și dorm destui.

11:31 Căci dacă noi înșine ne-am cerceta, nu am mai fi judecați.

11:32 Dar fiind judecați prin Domnul suntem pedepsiți, ca să nu fim *împreună* cu lumea condamnați.

11:33 Așa că, frații mei, când vă strângeți ca să mâncați, unii pe alții așteptați-vă.

11:34 Dacă însă cuiva îi este foame, la *el* acasă să mănânce ca nu spre judecată să vă strângeți. Iar celelalte, când voi veni *le* voi rânduî.

CAPITOLUL 12

12:1 Cu privire însă la cele duhovnicești, fraților, nu vreau ca voi ignorați să fiți.

12:2 Știți că atunci când națiuni erați, către idoli cei muți ca niște apucați † erați mânați.

12:3 De aceea vă fac cunoscut că, nimeni prin Duhul lui Dumnezeu vorbind *nu* spune, Anatema *fie* Isus; și nimeni nu poate zice, Domnul Isus, decât prin Duhul Sfânt.

12:4 Și felurite daruri de har sunt, însă Același Duh;

12:5 și felurite slujbe sunt, și Același Domn.

12:6 Și felurite lucrări de energie sunt, însă Același este Dumnezeu, Cel ce lucrează cu energie toate în toți.

12:7 Fiecăruia însă *îi* e dată arătarea dinamică a Duhului spre folos †.

12:8 Căci într-adevăr unuia prin Duhul *îi* e dat cuvânt de înțelepciune; altuia însă cuvânt de cunoștință, potrivit Aceluiași Duh,

12:9 altuia însă credința, prin Același Duh; altuia însă darurile de har ale vindecărilor, prin Același Duh;

12:10 altuia însă lucrările de energie ale puterilor †; altuia însă profeția, altuia însă deosebirea duhurilor, altuia însă *diverse* feluri de limbi; altuia însă interpretarea limbilor.

12:11 Dar toate acestea *le* lucrează Unul și Același Duh, împărțind în parte fiecăruia după cum dorește.

12:12 Căci după cum trupul *unul* este, și mădulare are multe, dar toate mădularele trupului *care e* unul, multe fiind ele, sunt un singur trup; tot așa și Hristosul.

12:13 Căci de asemenea, într-un singur Duh noi toți într-un singur trup am fost botezați, fie iudei, fie greci, fie robi, fie *oameni* liberi; și toți dintr-un singur Duh am fost adăpați.

12:14 Căci și trupul nu este un singur mădular, ci multe.

12:15 Dacă ar spune piciorul că, *Eu* nu sunt mână, *deci* nu sunt din trup; oare datorită acestei *vorbe*, nu este din trup?

12:16 Și dacă ar spune urechea că, *Eu* nu sunt ochi, *deci* nu sunt din trup; oare datorită acestei *vorbe* nu este din trup?

12:17 Dacă întreg trupul *ar fi* ochi, unde *ar fi* auzul? Dacă întreg *ar fi* auz, unde *ar fi* mirosul?

12:18 Acum însă Dumnezeu a pus mădularele, unul singur din fiecare din ele în trup, după cum a dorit.

12:19 Dacă însă ar fi fost toate un singur mădular, unde *ar fi* trupul?

12:20 Acum însă *sunt* multe mădulare, dar un singur trup.

12:21 Nu poate dar ochiul să zică mâinii, Nevoie de tine nu am; sau la fel, capul, picioarelor, Nevoie de voi nu am.

12:22 Ba mai mult, cele care par, din mădularele trupului, mai slabe că sunt, importante sunt;

12:23 și cele care par că mai fără onoare sunt din trup, acestora cu onoare mai multă *le* încununăm; și cele indecente ale noastre, decență mai multă au *de la noi*;

12:24 iar cele decente ale noastre nu au nevoie *de onoare*. Ci Dumnezeu a întocmit trupul, părților lipsite *de cinste*, dându-le mult mai multă onoare,

12:25 ca să nu fie dezbinare în trup, ci pentru ca, deopotrivă, unele de altele, să se îngrijească mădularele.

12:26 Și dacă suferă un *singur* mădular, *suferă* împreună cu el toate mădularele; dacă e glorificat un singur mădular, se bucură împreună cu el toate mădularele.

12:27 Iar voi sunteți trupul lui Hristos, și mădularele *Lui* *fiecare* în parte.

12:28 Și pe unii, în adevăr, *i-a* pus Dumnezeu în adunare, mai întâi, apostoli, al doilea, profeți, al treilea, învățători, apoi, *lucrări* de puteri, apoi, daruri de har de vindecări, ajutorări, cârmuri, *diverse* feluri de limbi.

12:29 Oare toți *sunt* apostoli? Oare toți *sunt* profeți? Oare toți *sunt* învățători? Oare toți *fac* lucrări de putere †?

12:30 Oare toți au darurile de har ale vindecărilor? Oare toți limbi vorbesc? Oare toți interpretează?

12:31 Zeloși să fiți însă pentru darurile de har mai bune. Și încă, potrivit unei excelențe depășind măsura, o cale vă voi arăta.

CAPITOLUL 13

13:1 Dacă limbile oamenilor *le* vorbesc, și ale îngerilor, dar iubire nu am, am devenit bronz sunător, sau chimval răsunător.

13:2 Și dacă am profeția, și știu misterele toate, și toată cunoștința, și dacă am toată credința, așa încât munții să-i deplasez †, dar iubire nu am, sunt nimic.

11:28 † încerce

12:2 † posedati

12:7 † în vederea utilității

12:10 † miracolelor

12:29 † miracole

13:2 † strămut

13:3 Și dacă aș împărți toate averile mele, și dacă aș preda trupul meu ca să fie ars, dar iubire nu am, la nimic nu-mi folosește.

13:4 Iubirea e îndelung-răbdătoare, plină de bunătate, iubirea nu invidiază, iubirea nu se laudă, nu se îngâmfa.

13:5 nu se poartă necuviincios, nu caută *interesele* personale, nu se irită, nu se gândește la [†] rău,

13:6 nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

13:7 Toate le suportă, toate le crede, toate le speră, toate le îndură.

13:8 Iubirea niciodată nu se ofilește [†]. Iar dacă *sunt* profeții, fără efect vor ajunge; dacă *sunt* limbi, vor înceta; dacă *e* cunoștință, fără efect va ajunge.

13:9 În parte însă cunoaștem, și în parte profețim.

13:10 Când însă va veni desăvârșirea, atunci ce e în parte fără efect va fi făcut.

13:11 Când eram un copil, ca un copil vorbeam, ca un copil gândeam, ca un copil raționam, când însă am devenit bărbat am terminat cu cele ale copilului.

13:12 Căci vedem acum printr-o oglindă într-o enigmă, atunci însă față către față. Acum cunosc în parte, atunci însă voi cunoaște pe deplin după cum și *eu* am fost cunoscut pe deplin.

13:13 Acum însă rămân credința, speranța, iubirea, acestea trei; cea mai mare însă din acestea *e* iubirea.

CAPITOLUL 14

14:1 Urmăriți iubirea, și râvniți cele duhovnicești, dar mai ales ca să profetizați.

14:2 Căci cel vorbind într-o limbă, nu oamenilor vorbește, ci lui Dumnezeu. Căci nimeni nu înțelege [†], ci în duh vorbește mistere.

14:3 Însă cel ce profețește, oamenilor le vorbește pentru zidire și îndemn și mângâiere.

14:4 Cel care vorbește într-o limbă pe sine se zidește; dar cel care profetizează, adunarea o zidește.

14:5 Iar eu doresc ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai ales ca să profetizați; căci mai mare *e* cel ce profetizează decât cel care vorbește în limbi, afară numai dacă interpretează, ca adunarea zidire să primească.

14:6 Acum însă, fraților, dacă aș veni la voi în limbi vorbind, la ce v-ar folosi, dacă nu v-aș vorbi fie în descoperire, fie în cunoștință, fie în profeție, sau în învățătură?

14:7 Chiar cele neînsuflețite sunet producând, fie fluier, fie harfă, dacă deosebire între tonuri nu produc, cum va fi cunoscut ce *cântă* fluierul, sau ce *cântă* harfa?

14:8 Căci și dacă neclar sunet trâmbița va produce, cine se va pregăti pentru bătălie?

13:5 [†] sau: nu pune la socoteală, nu impută

13:8 [†] nu piere

14:2 [†] lit. aude

14:9 Tot așa și voi prin limbă, dacă nu un inteligibil discurs pronunțați, cum se va cunoaște ce a fost spus, căci vei fi în aer vorbind.

14:10 Atât de multe (precum se-ntâmplă) feluri de glasuri sunt în lume, și niciunul din ele *nu* e fără sunet distinct [†];

14:11 dacă deci nu știu înțelesul [†] glasului, voi fi celui ce vorbește ca un barbar, și cel ce vorbește cu mine, un barbar.

14:12 Așa și voi, de vreme ce râvnitori sunteți pentru cele duhovnicești, pentru zidirea adunării să căutați ca să prisosiți.

14:13 De aceea, cel ce vorbește într-o limbă, să se roage ca să interpreteze.

14:14 Căci dacă mă voi ruga într-o limbă, duhul meu se roagă, dar mintea mea neroditoare este.

14:15 Ce este deci *de făcut*? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea. Voi lăuda cu duhul, dar voi lăuda și cu mintea.

14:16 Fiindcă dacă voi binecuvânta cu duhul, cel care ocupă locul celui neștiutor, cum va spune el, Amin, la a ta mulțumire, când ce vorbești tu, el nu înțelege?

14:17 Căci, în adevăr, tu bine mulțumești, dar celălalt nu este zidit.

14:18 Mulțumesc Dumnezeului meu că, decât voi toți mai mult în limbi vorbesc;

14:19 dar în adunare vreau cinci cuvinte prin mintea mea să vorbesc, ca și pe ceilalți să-i învăț, decât zece mii de cuvinte într-o limbă.

14:20 Fraților, nu copii deveniți în înțelegerile *voastre*, ci la răutate fiți prunci, dar în înțelegerile voastre desăvârșiți faceți-vă.

14:21 În lege e scris că, În alte limbi, și prin alte buze voi vorbi poporului acestuia, și nici așa *nu* Mă vor asculta, spune Domnul.

14:22 Așa că limbile spre semn sunt, nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși; și profeția nu *e* pentru cei necredincioși, ci pentru cei credincioși.

14:23 Dacă deci se strânge adunarea întreagă într-un loc, și toți în limbi ar vorbi, și ar intra oameni de rând sau necredincioși, nu vor spune ei că sunteți nebuni?

14:24 Și dacă toți profetizează, și ar intra un necredincios sau un om de rând, el este convins de toți, este judecat de toți;

14:25 și astfel cele ascunse ale inimii lui, vizibile devin; și astfel căzând pe fața *lui* se va închina lui Dumnezeu, mărturisind că Dumnezeu cu adevărat între voi este.

14:26 Ce este atunci *de făcut*, fraților? Când va strângeți, fiecare din voi un psalm are, o învățătură are, o *vorbire* în limbă are, o descoperire are, o interpretare are; toate pentru zidire să se facă.

14:27 Când într-o limbă cineva vorbește, *să fie* doi sau cel mult trei, și la rând, și unul să interpreteze.

14:10 [†] ἄφωνος → afon, fără sunet

14:11 [†] lit: ce poate

14:28 Și dacă nu este un interpret, să tacă în adunare, și lui însuși să-și vorbească și lui Dumnezeu.

14:29 Și profeții, doi sau trei să vorbească, și ceilalți să judece.

14:30 Dacă însă altuia i se va descoperi ceva, el stând jos, cel dintâi să tacă.

14:31 Căci puteți, unul câte unul, toți să profetizați, ca toți să învețe și toți să fie mângâiați.

14:32 Și duhurile profeților, profeților sunt supuse.

14:33 Căci nu este al dezordinii Dumnezeu, ci al păcii, ca în toate adunările celor sfinți.

14:34 Femeile voastre, în adunare, să tacă. Căci nu este permis lor să vorbească, ci să fie supuse așa cum și legea spune.

14:35 Și dacă ceva să învețe doresc, la *ele* acasă, pe bărbații lor să-*i* întrebe; căci rușinos este pentru femeie în adunare să vorbească.

14:36 Sau de la voi Cuvântul lui Dumnezeu a ieșit? Sau la voi singuri a ajuns?

14:37 Dacă cineva gândește că profet este, sau *om* duhovnicesc, să recunoască ce vă scriu, că de la Domnul sunt porunci.

14:38 Dacă însă cineva e ignorant, ignorant să fie.

14:39 Astfel, fraților, râvniți să profetizați; și vorbirea în limbi să nu o împiedicați.

14:40 Toate în mod cuviincios și cu ordine să se facă.

CAPITOLUL 15

15:1 Vă fac cunoscut însă, fraților, Evanghelia pe care v-am evanghelizat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați,

15:2 prin care și sunteți salvați, (care *e* cuvântul evanghelizat vouă, dacă *îl* țineți cu tărie), afară numai dacă în zadar ați crezut.

15:3 Căci v-am comunicat † în primul rând ceea ce de asemenea am primit: că Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi;

15:4 și că a fost îngropat, și că a înviat a treia zi, după Scripturi;

15:5 și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.

15:6 După aceea S-a arătat la mai mult de cinci sute de frați în același timp, dintre care cei mai mulți trăiesc † până acum, iar unii au și adormit.

15:7 După aceea S-a arătat lui Iacov, apoi apostolilor toți.

15:8 Iar la urma tuturor, ca unei stărpituri †, S-a arătat și mie.

15:9 Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli, care nu sunt vrednic să fiu chemat apostol, pentru că am persecutat adunarea lui Dumnezeu.

15:10 Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ce sunt, și harul Lui, cel față de mine, nu zadarnic a devenit; ci mult mai mult

decât ei toți m-am ostenit; nu eu însă, ci harul lui Dumnezeu *împreună* cu mine.

15:11 Fie deci eu, fie ei, noi așa predicăm, și *voi* așa ați crezut.

15:12 Iar dacă Hristos e predicat, că din morți a fost înviat, cum spun unii dintre voi că învierea morților nu există?

15:13 Dacă însă învierea morților nu există, nici Hristos *nu* a fost înviat.

15:14 Iar dacă Hristos nu a fost înviat, zadarnică atunci *e* predicarea noastră, și zadarnică *e* și credința voastră.

15:15 Și suntem găsiți și martori mincinoși ai lui Dumnezeu, căci mărturisim despre Dumnezeu că *L-a* înviat pe Hristos, pe Care nu *L-a* înviat, dacă chiar deci morții nu sunt înviați.

15:16 Căci dacă morții nu înviază, nici Hristos *nu* a înviat.

15:17 Și dacă Hristos nu a înviat, zadarnică *e* credința voastră; încă sunteți în păcatele voastre;

15:18 așadar și cei ce au adormit în Hristos au pierit!

15:19 Dacă în viața aceasta speranță avem în Hristos numai, mai de plâns decât toți oamenii suntem.

15:20 Acum însă Hristos a fost înviat din morți, pârga celor adormiți devenind.

15:21 Că de vreme ce prin om *a venit* moartea, tot prin om *e* învierea morților.

15:22 Căci după cum în Adam toți mor, tot așa și în Hristos toți vor fi făcuți vii.

15:23 Însă fiecare la rândul lui; pârga *este* Hristos, apoi cei al lui Hristos la venirea Lui.

15:24 Apoi *vine* sfârșitul, când El va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatăl; când va desființa orice stăpânire, și orice autoritate și putere.

15:25 Căci trebuie ca El Să împărătească până atunci când vor fi puși toți vrăjmașii sub picioarele Lui.

15:26 Ultimul vrăjmaș desființat *e* moartea.

15:27 Căci pe toate le-a supus sub picioarele Lui. Când însă zice că toate *I-au* fost supuse, *e* limpede că în afară de Cel care *I le-a* supus Lui pe toate.

15:28 Când însă *Îi* vor fi supuse toate, atunci și El, Fiul, Se va supune Celui care *I le-a* supus Lui pe toate, ca să fie Dumnezeu toate în toți.

15:29 Altfel, ce vor face cei ce se botează pentru morți dacă nicidecum morții nu sunt invitați? De ce atunci se botează ei pentru cei morți?

15:30 De ce și noi suntem în pericol în fiecare ceas?

15:31 În fiecare zi eu mor, pe a voastră laudă pe care o am în Hristos Isus Domnul nostru.

15:32 Dacă în felul omului m-am luptat cu fiarele în Efes, la ce îmi folosește dacă morții nu înviază? Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri?

15:33 Nu vă lăsați înșelați, tovărășiile rele strică obiceiurile bune.

15:34 Reveniți-vă în fire, cum e drept, și nu păcătuți. Căci necunoștință de Dumnezeu unii au, spre rușinea voastră *o* spun.

15:3 † lit. dat în mâini, predat

15:6 † lit. rămân

15:8 † prematur, născut înainte de vreme

15:35 Dar vor spune unii, Cum înviază morții? Și cu ce fel de trup vin ei?

15:36 Nebunule, ceea ce tu semeni nu e făcut viu dacă nu moare.

15:37 Și ce semeni, nu trupul ce va să fie semeni, ci un grăunte gol, dacă se-ntâmplă de grâu sau ceva de alt fel;

15:38 și Dumnezeu îi dă un trup după cum dorește, și fiecărei semințe propriul trup.

15:39 Nu orice carne *este* aceeași carne, ci alta *este* carnea oamenilor, și alta carnea dobitoacelor, și alta a peștilor, și alta a păsărilor,

15:40 și trupuri cerești, și trupuri pământești. Dar alta, în ad-evăr, *este* a celor cerești glorie, și alta *e* a celor pământești.

15:41 Alta *e* gloria soarelui, și alta gloria lunii, și alta gloria stelelor, căci stea de stea se deosebește în glorie.

15:42 Așa și învierea morților. Este semănat în stricăciune, este înviat în nestricăciune.

15:43 Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat în putere.

15:44 Este semănat trup firesc, este înviat trup duhovnicesc. Este un trup firesc, și este un trup duhovnicesc.

15:45 Așa și este scris, A devenit cel dintâi om, Adam, într-un suflet viu; cel din urmă Adam într-un Duh dătător de viață.

15:46 Dar nu cel dintâi *e* cel duhovnicesc, ci cel firesc; apoi, cel duhovnicesc.

15:47 Cel dintâi om *e* din pământ, din țărână; cel de-al doilea om, Domnul din cer.

15:48 Așa cum *e* cel din țărână, așa *sunt* și cei din țărână; și așa cum *e* Cel ceresc, așa *sunt* și cei cerești.

15:49 Și după cum am purtat chipul celui din țărână, vom purta și chipul Celui ceresc.

15:50 Aceasta însă spun, fraților, că *anume* carnea și sângele, împărăția lui Dumnezeu să *o* moștenească, nu pot, nici stricăciunea nestricăciunea să *o* moștenească.

15:51 Iată, un mister vă spun; toți nu vom adormi, toți însă vom fi schimbați,

15:52 într-o clipă, într-o clipeală de ochi, la cea din urmă trâmbiță. Căci trâmbița va trâmbița, și cei morți vor învia nestricăcioși, și noi vom fi schimbați.

15:53 Căci trebuie ca stricăciunea aceasta să se îmbrace în nestricăciune, și muritorul acesta să se îmbrace în nemurire.

15:54 Iar când stricăciosul acesta se va îmbrăca în nestricăciune, și muritorul acesta se va îmbrăca în nemurire, atunci va avea loc cuvântul care e scris, A fost înghițită moartea în victorie.

15:55 Unde îți *e* moarte boldul? Unde îți *e* Hades victoria?

15:56 Și boldul morții *e* păcatul; și puterea păcatului *e* legea.

15:57 Dar lui Dumnezeu să-I mulțumim, Cel care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Hristos.

15:58 De aceea, frații mei preaiubiți, neclintțiți fiți, de nemișcat, prisosiți în lucrarea Domnului întotdeauna, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul.

CAPITOLUL 16

16:1 Cât despre colecta pentru cei sfinți, după cum am rânduit adunărilor din Galatia, așa și voi să faceți.

16:2 Potrivit *zilei* întâi după fiecare sabat, fiecare din voi, de la sine să pună deoparte, teaurizând din orice îi va fi mers bine; ca nu *abia* când voi veni eu, atunci colectele să se facă.

16:3 Iar când voi veni, pe aceia pe care îi veți fi aprobat, cu scrisori pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.

16:4 Și dacă va fi convenit ca și eu să merg, împreună cu mine vor merge.

16:5 Și voi veni la voi când prin Macedonia voi trece; căci prin Macedonia voi trece.

16:6 La voi dar, poate voi rămâne, sau chiar voi ierna, ca voi să mă petreceți oriunde ar fi să merg.

16:7 Căci nu vreau pe voi acum în treacăt să *vă* văd; sper însă ceva timp să rămân la voi, dacă Domnul va îngădui.

16:8 Voi rămâne însă la Efes până la Cinzecime,

16:9 căci o ușă mi s-a deschis mare și rodnică, și-s vrăjmași mulți.

16:10 Dacă însă va veni Timotei, vedeți ca fără frică să fie la voi; căci lucrarea Domnului lucrează el, ca și mine.

16:11 Nimeni deci pe el să *nu-l* disprețuiască. Ci petreceți-l în pace, ca să vină la mine; căci îl aștept *împreună* cu frații.

16:12 Cât despre Apolo fratele, mult l-am rugat, ca să vină la voi cu frații, și deloc nu *i-a* fost voia ca acum să vină; va veni însă când va avea ocazie potrivită.

16:13 Vegheați. Stați tari în credință. Îmbărbățați-vă †. Întăriți-vă.

16:14 Toate ale voastre cu iubire să se facă. †

16:15 Vă rog dar pe voi, fraților, știți casa lui Ștefana, că este cel dintâi rod al Ahaiei, și pentru slujba celor sfinți s-au dedicat pe ei înșiși;

16:16 ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia, și oricui împreună cu ei lucrează și se ostenește.

16:17 Și mă bucur de venirea lui Ștefana, și a lui Fortunat, și a lui Ahaic, căci a voastră lipsă aceștia au împlinit-o.

16:18 Căci ei au odihnit al meu duh și al vostru. Recunoașteți deci pe unii ca aceștia.

16:19 Vă salută adunările din Asia. Vă salută în Domnul mult † Acuila și Priscila, *împreună* cu cea din casa lor adunare.

16:20 Vă salută frații toți. Salutați-vă unii pe alții în sărutare sfântă.

16:21 Salutarea *e* de a mea mână, Pavel.

16:13 † 5 oc, Deu 31:6

16:14 † Sau: Toate ale voastre în iubire să devină

16:19 † cu afecțiune

16:22 Dacă cineva nu-*L* îndrăgește pe Domnul Isus Hristos,
să fie anatema. Maranata.

16:23 Harul Domnului Isus Hristos *fie* cu voi.

16:24 Iubirea mea *e* cu voi toți în Hristos Isus. Amin.